Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2020. gada 28. maijā *

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "AUREA BIOLABS" reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "AUREA" – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Preču līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Apelācijas padomes lēmuma labošana – Regulas 2017/1001 102. pants

Lietās T-724/18 un T-184/19

Aurea Biolabs Pte Ltd, Kočina [*Cochin*] (Indija), ko pārstāv *B. Brandreth*, *QC*, un *L. Oommen*, *solicitor*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *K. Kompari*, *H. O'Neill* un *V. Ruzek*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Avizel SA, Luksemburga (Luksemburga), ko pārstāv *C. De Keersmaeker* un *W.-J. Cosemans*, *avocats*,

lietā T-724/18 par prasību par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2018. gada 11. septembra lēmumu lietā R 814/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Avizel* un *Aurea Biolabs* un lietā T-184/19 par prasību par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2019. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 814/2018-2 (CORR), ar kuru labots 2018. gada 11. septembra lēmums,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] (referents), tiesneši R. Frendo [*R. Frendo*] un H. Martins i Peress de Nanklaress [*J. Martín y Pérez de Nanclares*],

sekretāre: A. Juhāse-Tote [*A. Juhász–Tóth*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2018. gada 7. decembrī (lieta T-724/18) un 2019. gada 27. martā (lieta T-184/19),

ņemot vērā iebildi par nepieņemamību, ko *EUIPO* ir izvirzījis ar dokumentu, kurš 2019. gada 28. maijā iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā lietā T-184/19,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida apsvērumus par iebildi par nepieņemamību, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2019. gada 28. jūnijā,

ņemot vērā 2019. gada 11. jūlija rīkojumu, ar kuru lēmuma par iebildi par nepieņemamību pieņemšana lietā T-184/19 tika atlikta līdz galīgā nolēmuma taisīšanai,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2019. gada 18. martā (lieta T-724/18) un 2019. gada 24. septembrī (lieta T-184/19),

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstus, kuri Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2019. gada 14. martā (lieta T-724/18) un 2019. gada 3. jūnijā (lieta T-184/19),

ņemot vērā izmaiņas Vispārējās tiesas palātu sastāvā,

ņemot vērā 2019. gada 12. novembra lēmumu apvienot lietas T-724/18 un T-184/19 tiesvedības mutvārdu daļā,

pēc 2020. gada 22. janvāra tiesas sēdes, kurā lietas dalībnieki sniedza apsvērumus par lietu T-724/18 un T-184/19 iespējamo apvienošanu galīgā nolēmuma taisīšanai,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2016. gada 19. septembrī prasītāja *Aurea Biolabs Pte Ltd* iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 5. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “Pārtikas piedevas; diētiskās un uztura piedevas; uztura bagātinātāji dzērienu veidā; ar uzturvielām bagātināti dzērieni izmantošanai diētā; diētiskās un uzturlīdzekļu piedevas, proti, funkcionālie pārtikas produkti, kurus izmanto kā diētiskās vai uzturvielu piedevas; vitamīni un minerālvielas kā uztura bagātinātāji”.

4 2017. gada 30. janvārī persona, kas iestājusies lietā, *Avizel SA*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu (tagad Regulas 2017/1001 46. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz šī sprieduma 3. punktā norādītajām precēm.

5 Iebildumi bija balstīti uz agrāku Eiropas Savienības vārdisku preču zīmi “AUREA”, kas reģistrēta 2015. gada 12. martā ar numuru 13493432.

6 Agrākā preču zīme tika reģistrēta precēm, kas ietilpst 3. un 5. klasē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

– 3. klase: “Ziepes; ēteriskās eļļas; kosmētiskie līdzekļi, izņemot smaržas un tualetes ūdeņus; matu kopšanas līdzekļi”;

– 5. klase: “Koldkrēmi medicīniskiem nolūkiem; ārstnieciski krēmi zīdaiņiem; ārstnieciski ķermeņa krēmi; roku krēmi medicīniskiem nolūkiem; sejas krēmi (medikamentus saturoši); lūpu krēmi (medikamentus saturoši); pēdu krēmi (medikamentus saturoši); medikamentus saturoši ādas krēmi; ārstnieciskie krēmi ādas aizsardzībai; ādas kopšanas krēmi medicīniskiem nolūkiem”.

7 Iebildumi tika pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) paredzēto pamatu.

8 2018. gada 6. martā Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumus, uzskatot, ka pastāv sajaukšanas iespēja, un noraidīja reģistrācijas pieteikumu.

9 2018. gada 3. maijā prasītāja saskaņā ar Regulas 2017/1001 66.–71. pantu iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

10 Ar 2018. gada 11. septembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *EUIPO* Apelācijas otrā padome apelācijas sūdzību noraidīja. Konkrēti, tā uzskatīja, ka sajaukšanas iespējas vērtējuma mērķiem atbilstoša teritorija ir Eiropas Savienības teritorija un konkrēto sabiedrības daļu daļēji veido profesionāļi medicīnas jomā un daļēji – plaša sabiedrība kā galapatērētāji, kuru uzmanības līmenis ir augsts (apstrīdētā lēmuma 17.–24. punkts). Tālāk Apelācijas padome norādīja, ka starp 5. klasē ietilpstošajām precēm, kas aptvertas ar konfliktējošajām preču zīmēm, pastāv vismaz vājas pakāpes līdzība, un līdz ar to secināja, ka nav nepieciešams vērtēt, vai pastāv iespējama līdzība starp reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un ar agrāko preču zīmi aptvertajām precēm, kas ietilpst 3. klasē (apstrīdētā lēmuma 25.–38. punkts). Attiecībā uz apzīmējumu salīdzināšanu Apelācijas padome konstatēja, ka pastāv vismaz vidēja vizuāla līdzība, vismaz vidēja vai pat augsta fonētiska līdzība un – attiecībā uz daļu no konkrētās sabiedrības daļas – vismaz vājas pakāpes konceptuāla līdzība (apstrīdētā lēmuma 39.–78. punkts). Veicot visaptverošu sajaukšanas iespējas vērtējumu, tā tostarp, pirmkārt, atgādināja, ka saskaņā ar judikatūru, kas attiecas uz šim vērtējumam nozīmīgu faktoru savstarpējo atkarību, ja attiecīgās preces ir identiskas, apzīmējumu atšķirības pakāpei ir jābūt augstai, lai novērstu sajaukšanas iespēju, un, otrkārt, norādīja, ka konkrētajā gadījumā aplūkotās preces ir uzskatītas par identiskām (apstrīdētā lēmuma 80. punkts). Savu visaptverošo vērtējumu Apelācijas padome ir noslēgusi ar secinājumu, ka tā piekrīt Iebildumu nodaļas viedoklim, ka konkrētajā gadījumā pastāv sajaukšanas iespēja (apstrīdētā lēmuma 92. punkts).

11 Ar 2019. gada 29. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – “lēmums par labojumu”) Apelācijas otrā padome, pamatojoties uz “*EUTMIR* 53. noteikumu”, laboja apstrīdēto lēmumu, svītrojot minētā lēmuma 80. punktu.

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– lietā T-724/18 atcelt apstrīdēto lēmumu un lietā T-184/19 atcelt lēmumu par labojumu;

– piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietās T-724/18 un T-184/19 un piespriest arī personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietā T-724/18.

13 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību lietā T-724/18 kā nepamatotu;

– noraidīt prasību lietā T-184/19 kā nepieņemamu un, pakārtoti, kā nepamatotu;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietās T-724/18 un T-184/19.

14 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasības lietās T-724/18 un T-184/19;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus minētajās lietās.

Juridiskais pamatojums

15 Tā kā ar lēmumu par labojumu ir ticis svītrots viens punkts apstrīdētajā lēmumā, kura apsvērumi ir apstrīdēti ar lietā T-724/18 celto prasību, pirmām kārtām būtu jāizvērtē ar lietā T-184/19 celto prasību apstrīdētā lēmuma par labojumu tiesiskums.

Par prasību lietā T-184/19

16 Prasībā lietā T-184/19 prasītāja izvirza trīs pamatus, lai atbalstītu savu prasījumu atcelt lēmumu par labojumu. Pirmkārt, lēmums par labojumu esot balstīts uz kļūdainu juridisko pamatu – "*EUTMIR* 53. noteikumu". Otrkārt, konkrētā kļūda nevarēja būt labošanas priekšmets, ņemot vērā piemērojamajā tiesību normā, t.i., Regulas 2017/1001 102. pantā, paredzētos nosacījumus. Treškārt, Apelācijas padome neesot ievērojusi prasītājas tiesības tikt uzklausītai, jo neesot tai sniegusi iespēju izteikties nedz par piemērojamo tiesību normu, nedz paredzamo labojumu.

17 Patiešām var konstatēt, ka lēmums par labojumu formāli ir pamatots ar "*EUTMIR* 53. noteikumu" (lēmuma par labojumu 5. punkts). Tā kā tikai Komisijas Regula (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), ietver 53. noteikumu, ir jāsecina – kā to atzinis *EUIPO* atbildes rakstā –, ka lēmums par labojumu ir pamatots ar Regulas Nr. 2868/95 53. noteikumu, lai gan saīsinājums "EUTMIR" neatbilst pēdējai minētajai regulai.

18 Kā pareizi norāda prasītāja, Regulas Nr. 2868/95 53. noteikums vairs nav spēkā kopš 2017. gada 1. oktobra. Kopš minētā datuma *EUIPO* lēmumu labošanu reglamentē Regulas 2017/1001 102. pants.

19 Lēmuma labošanai ir piemērojama tā tiesību norma, kas bija spēkā lēmuma par labojumu pieņemšanas datumā (šajā nozīmē attiecībā uz lēmumu par atsaukšanu skat. spriedumu, 2018. gada 21. februāris, *Repower/EUIPO – repowermap.org* ("REPOWER"), T-727/16, EU:T:2018:88, 19.–29. punkts; pēc analoģijas attiecībā uz Vispārējās tiesas Reglamentā paredzēto labošanu skat. rīkojumu, 2015. gada

21. jūlijs, *Tomana* u.c./Padome un Komisija, T-190/12 REC, nav publicēts, EU:T:2015:572, 3. un 4. punkts), konkrētajā gadījumā – Regulas 2017/1001, kas bija spēkā lēmuma par labojumu pieņemšanas datumā, t.i., 2019. gada 29. janvārī, 102. pants. Proti, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka tiesību normai, kas ir akta juridiskais pamats un kas pilnvaro Savienības iestādi pieņemt attiecīgo aktu, ir jābūt spēkā šā akta pieņemšanas brīdī un ka procesuālās normas parasti ir piemērojamas no to spēkā stāšanās brīža (skat. spriedumu, 2011. gada 29. marts, *ThyssenKrupp Nirosta*/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 88. punkts un tajā minētā judikatūra).

20 Šī kļūda, uz kuru pareizi ir norādīts prasītājas pirmajā pamatā un kuru turklāt atzinis *EUIPO* atbildes rakstā, tomēr nevar likt atcelt lēmumu par labojumu, ja nosacījumi, kuri Regulas 2017/1001 102. pantā ir paredzēti attiecībā uz apelācijas padomju lēmumu labošanu, konkrētajā gadījumā ir tikuši ievēroti. Proti, kļūda juridiskā pamata izvēlē ir pamats attiecīgā akta atcelšanai tikai tad, ja tā var radīt sekas attiecībā uz tā saturu (skat. spriedumu, 2011. gada 18. oktobris, *Reisenthel*/ITSB – *Dynamic Promotion* (Augļu kastes un grozi), T-53/10, EU:T:2011:601, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Ar otro prasības pamatu prasītāja tieši pārmet to, ka konkrētajā gadījumā nesot ievēroti nosacījumi, kuri Regulas 2017/1001 102. pantā ir paredzēti attiecībā uz *EUIPO* lēmumu labošanu. It īpaši tā norāda, ka minētā tiesību norma neesot piemērojama "skaidrām [acīmredzamām] kļūdām", ar kurām konkrētajā gadījumā ir ticis pamatots lēmums par labojumu (minētā lēmuma 5. un 6. punkts), savukārt šādas kļūdas esot minētas tikai Regulas 2017/1001 103. pantā, kas reglamentē *EUIPO* lēmumu atsaukšanu.

22 Patiešām, no Regulas 2017/1001 102. un 103. panta formulējuma izriet, ka vienīgi 103. pantā ir minētas "skaidras [acīmredzamas] kļūdas" un ka 102. pantā tagad ir minēti tikai "acīmredzamas pārskatīšanās" gadījumi.

23 Regulas 2017/1001 102. panta "Kļūdu un acīmredzamas pārskatīšanās labošana" 1. punkts ir formulēts šādi:

"1. [*EUIPO*] savos lēmumos labo lingvistiskas vai transkripcijas kļūdas un acīmredzamas pārskatīšanās vai tehniskas kļūdas, ko tas ir pieļāvis, reģistrējot ES preču zīmi vai publicējot tās reģistrāciju pēc savas iniciatīvas vai pēc kādas puses lūguma."

24 Savukārt Regulas 2017/1001 103. panta "Lēmumu atcelšana [atsaukšana]" 1. punktā ir noteikts:

"1. Ja [*EUIPO*] reģistrā ir izdarījis ierakstu vai pieņēmis lēmumu, kurā ir skaidra [acīmredzama] Biroja izdarīta kļūda, tas nodrošina, lai ieraksts tiktu anulēts vai lēmums atcelts [atsaukts] [..]."

25 Ir jāprecizē, ka tiesību normās, kas reglamentē *EUIPO* lēmumu labošanu un atsaukšanu, to agrāk piemērojamajā redakcijā bija minētas attiecīgi "nepārprotamas [acīmredzamas] kļūdas" (Regulas Nr. 2868/95 53. noteikums) un "acīmredzamas procesuālas kļūdas" (Regulas Nr. 207/2009 80. pants).

26 No judikatūras, kurā tikuši interpretēti pēdējie minētie noteikumi, izriet, ka, ņemot vērā kompetentās iestādes pieņemta galīga lēmuma rezolutīvās daļas saistošā rakstura nozīmīgumu un ievērojot tiesiskās drošības principu, tiesību norma, kas ļauj izņēmuma kārtā veikt vēlāk izmaiņas šādā lēmumā – ar labošanu vai atsaukšanu –, ir interpretējama šauri un līdz ar to attiecas tikai uz acīmredzamām kļūdām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 9. septembris, *dm-drogerie markt*/ITSB – *Distribuciones Mylar* ("dm"), T-36/09, EU:T:2011:449, 73., 76. un 78. punkts, un – attiecībā tikai uz labojumiem – 2006. gada 14. decembris, *Gagliardi*/ITSB – *Norma Lebensmittelfilialbetrieb* ("MANŪ MANU MANU"), T-392/04, nav publicēts, EU:T:2006:400, 55. punkts).

27 Tomēr no šā sprieduma 26. punktā minētās judikatūras izriet, ka tās kļūdas veidi, kas var būt par pamatu labošanai vai atsaukšanai, atšķiras, tāpēc ka pastāv atšķirība starp labošanas procedūru un atsaukšanas procedūru.

28 Proti, labošanas procedūra nenozīmē labotā lēmuma atcelšanu, bet tās rezultātā ar lēmumu par labojumu tiek vienīgi koriģētas pirmajā minētajā lēmumā ietvertās kļūdas. Savukārt atsaukšanas procedūras rezultātā tiek atcelts kļūdains lēmums un lieta tiek nodota atpakaļ tajā *EUIPO* procesa posmā, kurā tā atradās pirms minētā lēmuma pieņemšanas, pašā lēmumā par atsaukšanu nekoriģējot atklāto kļūdu.

29 Tādējādi labojumi attiecas tikai uz acīmredzamām formāla rakstura kļūdām, kuras ietekmē nevis pieņemtā lēmuma tvērumu un būtību, bet gan tikai tā formu (spriedums, 2006. gada 14. decembris, “MANŪ MANU MANU”, T-392/04, nav publicēts, EU:T:2006:400, 55. punkts). Runa ir par kļūdām, kas ir tik acīmredzamas, ka nevarētu būt paredzēts nekāds cits teksts kā vien tas, kurš izriet no labojuma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, “dm”, T-36/09, EU:T:2011:449, 73. un 75. punkts), un kas nevar būt pamats atzīt par spēkā neesošu vai atsaukt lēmumu, kurā tās pieļautas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 15. marts, *Ifemy's*/ITSB – *Dada & Co Kids* (“Dada & Co. kids”), T-50/09, EU:T:2011:90, 32. punkts), un uzklausīt procesa dalībniekus.

30 Turpretim, par pamatu, lai pieņemtu lēmumu par atsaukšanu, var būt kļūdas, kas neļauj saglabāt attiecīgā lēmuma rezolutīvo daļu, neveicot jaunu vērtējumu, kuru veiks vēlāk instance, kas bija pieņēmusi minēto lēmumu. Šādas ir kļūdas, kas ietekmē procesa izdevumu sadali (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 1. jūlijs, *Okalux*/ITSB – *Messe Düsseldorf* (“OKATECH”), T-419/07, EU:T:2009:238, 33. un 40. punkts), kļūdas saistībā ar tiesībām tikt uzklausītam (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 18. oktobris, “Augļu kastes un grozi”, T-53/10, EU:T:2011:601, 37.–39. punkts) vai arī kļūdas, kas attiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 31. oktobris, *Repower*/*EUIPO*, C-281/18 P, EU:C:2019:916, 34. punkts).

31 Secinājumu par šā sprieduma 29. un 30. punktā norādītajā judikatūrā, kas pieņemta atbilstoši agrāk piemērojamajām tiesību normām, precizēto atšķirību starp gadījumiem, kad veicama labošana, un gadījumiem, kuros veicama atsaukšana, neatspēko fakts, ka aplūkojamajā lietā piemērojamajās tiesību normās formulējums ir ticis grozīts.

32 Proti, kā to tiesas sēdē apstiprinājis *EUIPO*, atšķirība starp kļūdām, kas ir pamats labošanai, un kļūdām, kas ir pamats atsaukšanai, ir saglabājusies un apstāklis, ka izteiciens “acīmredzamas kļūdas” ir ticis aizstāts ar izteicienu “acīmredzamas pārskatīšanās” Regulas 2017/1001 102. pantā, ir izskaidrojams tieši ar nepieciešamību saglabāt atšķirību no Regulas 2017/1001 103. pantā paredzētajām kļūdām, kas tagad ir sauktas par “skaidrām [acīmredzamām] kļūdām”, nevis – kā agrāk – “acīmredzamām procesuālām kļūdām”. Taču, tā kā termini, kas lietoti vairākās Regulas 2017/1001 102. panta valodu redakcijās (it īpaši “oversights” angļu valodā, “Versehen” vācu valodā, “sviste” itāļu valodā vai “equivocaciones” spāņu valodā), norāda ne tikai uz “pārskatīšanos”, bet arī plašākā nozīmē uz “kļūdām”, ir jāuzskata, ka *EUIPO* joprojām ir jābūt iespējai labot noteiktas kļūdas uz Regulas 2017/1001 102. panta pamata, neizmantojot Regulas 2017/1001 103. pantā reglamentēto atsaukšanas procedūru. Runājot par kļūdām, kas var tikt labotas atbilstoši Regulas 2017/1001 102. pantam, no judikatūras, kurā ir interpretēta šī jaunā tiesību norma (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 24. oktobris, *ZPC Flis*/*EUIPO – Aldi Einkauf* (“FLIS Happy Moreno choco”), T-708/18, nav publicēts, EU:T:2019:762, 38.–41. punkts, un 2019. gada 24. oktobris, *ZPC Flis*/*EUIPO – Aldi Einkauf* (“Happy Moreno choco”), T-498/18, EU:T:2019:763, 37.–40. punkts), izriet, ka labot joprojām nevar kļūdas, kas ietekmē pieņemtā lēmuma būtību, piemēram, kļūdām, kuras skar ar agrāko preču zīmi aptverto preču sarakstu un kuru dēļ būtu jāveic jauns vērtējums par sajaukšanas iespējas esamību.

33 No tā izriet, ka lēmumā konstatētu kļūdu var labot saskaņā ar Regulas 2017/1001 102. pantu, ja runa ir par elementu, kas neiederas lēmumā, kurš pārējā daļā ir konsekvents un nepārprotams, proti, ja ir skaidrs, ka kļūdas pamatā ir pārskatīšanās vai pārrakstīšanās, kura acīmredzami būtu jāizlabo atbilstošajā nozīmē, tādējādi, ka nevar tikt domāts nekāds cits formulējums kā vien no labojuma izrietošais.

34 Aplūkojamajā gadījumā labojums izpaudās kā apstrīdētā lēmuma 80. punkta svītrošana, jo – *EUIPO* ieskatā – tajā bija pieļauta acīmredzama neprecizitāte. Šajā punktā esot veikts kļūdains atgādinājums par to, ko Apelācijas padome bija norādījusi apstrīdētā lēmuma iepriekšējā rindkopā. Ir skaidrs, ka Apelācijas padome, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 31.–36. punkta, bija secinājusi, ka starp attiecīgajām precēm pastāv tikai – vismaz vājas pakāpes – līdzība, un līdz ar to apstrīdētā lēmuma 80. punktā izdarītais konstatējums, ka šīs preces ir identiskas, bija acīmredzamas pārskatīšanās kļūdas rezultāts.

35 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, ņemot vērā iepriekš minēto (skat. šā sprieduma 32. un 33. punktu), apstāklis, ka aplūkojamajā gadījumā labojums izpaudās nevis kā kāda izlaista punkta pievienošana, bet gan kā kāda apstrīdētā lēmuma punkta svītrošana, pats par sevi neļauj secināt, ka šāda labošana būtu veikta, neievērojot Regulas 2017/1001 102. pantu.

36 Turklāt ir jāsecina, ka pretruna starp attiecīgo preču līdzības analīzi, kas noslēgta ar konstatējumu par vismaz vājas pakāpes līdzību (apstrīdētā lēmuma 6., 31., 36. un 38. punkts), no vienas puses, un visaptverošā sajaukšanas iespējas vērtējuma ietvaros veikto atgādinājumu par minēto preču salīdzināšanas rezultātu, kas it kā būtu balstīts uz konstatējumu par identiskumu (apstrīdētā lēmuma 80. punkts), no otras puses, kas tikusi atrisināta ar šī atgādinājuma svītrošanu, varēja tikt atrisināta tikai šajā nozīmē.

37 Proti, no punkta, kas tika svītrots apstrīdētajā lēmumā, pēdējā teikuma, it īpaši vārdiem “strīdīgās preces ir tikušas uzskatītas”, izriet, ka minētajā punktā bija paredzēts atgādināt iepriekš veikto salīdzinošo analīzi. No tā izriet, ka, runājot par iepriekšējās analīzes rezultāta atgādinājumu, kas veikts nolūkā uzsākt visaptverošu sajaukšanas iespējas vērtējumu, kurā būtu jāņem vērā dažādi faktori, tostarp preču līdzība (spriedums, 2006. gada 14. decembris, *Mast-Jägermeister*/ITSB – *Licorera Zacapaneca* (“VENADO” ar rāmi u.c.), T-81/03, T-82/03 un T-103/03, EU:T:2006:397, 74. punkts; pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 1998. gada 29. septembris, *Canon*, C-39/97, EU:C:1998:442, 17. punkts), šim atgādinājumam noteikti bija jāatbilst veiktajai analīzei un tādējādi tajā bija jābūt norādei uz attiecīgo preču vismaz vājas pakāpes līdzību, nevis to identiskumu. Šādu kļūdu tātad acīmredzami varēja izlabot vienīgi par labu variantam, kas atbilst Apelācijas padomes faktiski veiktajai analīzei, kurā secināts par preču līdzību, un to nevarēja izlabot gan par labu pirmajam minētajam variantam, gan par labu variantam, kas atbilst konstatējumam par minēto preču identiskumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, “dm”, T-36/09, EU:T:2011:449, 75. punkts).

38 Šīs kļūdas acīmredzamību turklāt apstiprina apstāklis, ka nākamajos punktos, kas veltīti visaptverošam sajaukšanas iespējas vērtējumam, Apelācijas padome nav piemērojusi judikatūru, kura attiecas uz sajaukšanas iespējas vērtējumu preču identiskuma gadījumā un kura arī tikusi atgādināta apstrīdētā lēmuma 80. punktā. Par to liecina fakts, ka apstrīdētā lēmuma 91. punktā Apelācijas padome ir minējusi attiecīgo preču savstarpējo papildināmību – atbilstoši tās vērtējumam par minēto preču līdzību apstrīdētā lēmuma 31.–38. punktā, it īpaši minētā lēmuma 32. un 33. punktā.

39 Tātad apstrīdētā lēmuma 80. punkta svītrošana bija acīmredzami nepieciešama un līdz ar to var tikt atzīta par kļūdas labošanu, kas pienācīgi veikta atbilstoši Regulas 2017/1001 102. pantam.

40 Turklāt no tā izriet, ka Apelācijas padomei nevar pārmest, ka tā nav uzklausījusi prasītāju pirms lēmuma par labojumu pieņemšanas, kā prasītāja to apgalvo trešajā prasības pamatā. Proti, atšķirībā no Regulas 2017/1001 103. panta, kurš attiecas uz atsaukšanas procedūru un kurā paredzēts, ka procesa dalībnieki tiek uzklausīti pirms lēmuma par atsaukšanu pieņemšanas, šīs pašas regulas 102. pants neprasa, lai procesa Apelācijas padomē dalībnieki tiktu uzklausīti pirms [lēmuma] labošanas. Turklāt, ņemot vērā šīs Regulas 2017/1001 speciālās normas, ar ko ir paredzēti gadījumi, kuros būtu jāuzklausa lietas dalībnieki, konkrētajā gadījumā nav piemērojams minētās regulas 94. panta 1. punkta otrais teikums, ar ko Eiropas Savienības preču zīmju tiesību jomā ir nostiprināts vispārējais princips par

tiesību uz aizstāvību aizsardzību. Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka ar labojumu, kas pienācīgi ticis veikts konkrētajā gadījumā, nav mainīta apstrīdētā lēmuma būtība (skat. šā sprieduma 29. un 32. punktu) un tātad tas nepamatotu prasītājas iepriekšēju uzklausīšanu.

41 Šī paša iemesla dēļ, proti, tā kā nav ietekmēta apstrīdētā lēmuma būtība, ir jānoraida arī apgalvojums par taisnīguma aizskaršanu, kas pamatots ar apstākli, ka esot grozīts apstrīdētā lēmuma materiālais saturs, ņemot vērā, ka pret šo lēmumu ir tikusi celta prasība.

42 No visa iepriekš minētā izriet, ka nekas neļauj secināt, ka lēmuma par labojumu saturs varētu tikt ietekmēts ar kļūdaino atsauci uz “*EUTMIR* 53. noteikumu”, nevis Regulas 2017/1001 102. pantu. Šajos apstākļos minētā lēmuma atcelšanai šīs kļūdas dēļ nebūtu nekādas lietderīgas iedarbības, jo lēmums, kuru pēc [minētā lēmuma] atcelšanas pieņemtu Apelācijas padome, tiktu pieņemts tādos pašos apstākļos un tiktu pamatots ar tādiem pašiem elementiem kā atceltais lēmums.

43 Tātad ir jāsecina, ka Apelācijas padomes kļūda attiecībā uz norādīto juridisko pamatu neattaisno lēmuma par labojumu atcelšanu. Līdz ar to prasība lietā T-184/19 ir jānoraida kā nepamatota, un nav nepieciešams lemt par *EUIPO* celto iebildi par šīs prasības nepieņemamību.

Par prasību lietā T-724/18

44 Prasībā lietā T-724/18 prasītāja, lai atbalstītu savu prasījumu atcelt apstrīdēto lēmumu, izvirza vienīgo pamatu, kas attiecas uz Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

45 Tā kā prasījumi, ar kuriem lūgts atcelt lēmumu par labojumu, ir tikuši noraidīti (skat. šā sprieduma 43. punktu), apstrīdētā lēmuma tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā laboto tā redakciju. Tādēļ šī vienīgā prasības pamata atbalstam izvirzītais iebildums, kas vērsts pret apstrīdētā lēmuma 80. punktu, kurš svītrots ar lēmumu par labojumu, ir noraidāms, un nav nepieciešams izskatīt tā pamatotību.

46 Atbilstoši Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieteikto preču zīmi nereģistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver abas preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv sajaukšanas iespēja. Turklāt saskaņā ar Regulas 2017/1001 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktu par agrākām preču zīmēm uzskata Eiropas Savienības preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma.

47 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgas preces vai pakalpojumi ir no viena un tā paša uzņēmuma vai no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši savstarpējo atkarību starp apzīmējumu līdzību un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. spriedumu, 2003. gada 9. jūlijs, *Laboratorios RTB*/ITSB – *Giorgio Beverly Hills* (“GIORGIO BEVERLY HILLS”), T-162/01, EU:T:2003:199, 30.–33. punkts un tajos minētā judikatūra).

48 Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas mērķiem sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir vienlaicīgs konfliktējošo preču zīmju identiskums vai līdzība, kā arī ar tām aptverto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. spriedumu, 2009. gada 22. janvāris, *Commercy*/ITSB – *easyGroup IP Licensing* (“easyHotel”), T-316/07, EU:T:2009:14, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Preču zīmes uztverei no attiecīgās preces vai pakalpojumu kategorijas vidusmēra patērētāja viedokļa ir izšķiroša nozīme visaptverošajā sajaukšanas iespējas vērtējumā (skat. spriedumu, 2007. gada 12. jūnijs, ITSB/*Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Konkrētajā gadījumā prasītāja neapstrīd Apelācijas padomes secinājumu par to, ka konkrēto sabiedrības daļu veido profesionāļi medicīnas jomā un pacienti – kā galapatērētāji – un ka tā izrāda augstu uzmanības līmeni (apstrīdētā lēmuma 19.–21. punkts). Šim secinājumam ir jāpiekrīt, it īpaši ņemot vērā attiecīgo preču raksturu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 15. decembris, *Trubion Pharmaceuticals*/ITSB – *Merck* (“TRUBION”), T-412/08, nav publicēts, EU:T:2009:507, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Prasītāja neapstrīd arī Apelācijas padomes sniegto attiecīgās teritorijas definīciju sajaukšanas iespējas vērtējuma mērķiem konkrētajā gadījumā (apstrīdētā lēmuma 20.–24. punkts), proti, ka tā ir Savienības teritorija, atgādinot, ka pietiktu ar to, ka relatīva atteikuma pamats pastāv kādā Savienības daļā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 14. decembris, “VENADO” ar rāmi u.c., T-81/03, T-82/03 un T-103/03, EU:T:2006:397, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Turpretim prasītāja apstrīd Apelācijas padomes vērtējumu par preču, kas aptvertas ar konfliktējošajām preču zīmēm, līdzību.

53 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma daļā, kas attiecas uz preču salīdzinājumu (minētā lēmuma 25.–38. punkts), Apelācijas padome secināja, ka starp 5. klasē ietilpstošajām precēm, kuras aptvertas ar konfliktējošajām preču zīmēm, pastāv vismaz vājas pakāpes līdzība (apstrīdētā lēmuma 31., 36. un 38. punkts). Lai izdarītu šo secinājumu, tā ir balstījusies uz apstākli, ka attiecīgo preču funkcionālie uzdevumi pārklājas un ka minētās preces bieži vien tiek iegādātas aptiekā, kā arī uz iespējamo to savstarpējo papildināmību. It īpaši, attiecīgajām precēm esot līdzīgs mērķis, proti, uzlabot ķermeņa siluetu vai izskatu vai, katrā ziņā, uzturēt ķermeņa veselību (apstrīdētā lēmuma 32.–34. punkts). Apelācijas padome turklāt ir uzsvērusi, ka ar atšķirībām preču lietošanas veidos vai terapeitiskās indikācijās nepietiek, lai izslēgtu jebkādu līdzību starp minētajām precēm (apstrīdētā lēmuma 35. punkts).

54 Jāatgādina arī, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas raksturo saikni starp tiem. Šie faktori tostarp ietver to raksturu, funkcionālo uzdevumu, lietojumu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu. Vērā ņemami var būt arī citi faktori, tādi kā attiecīgo preču izplatīšanas kanāli (skat. spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *El Corte Inglés*/ITSB – *Bolaños Sabri* (“PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”), T-443/05, EU:T:2007:219, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Konkrētajā gadījumā Apelācijas padome būtībā norādīja uz trim ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču līdzības faktoriem, proti, pirmkārt, to kopējo funkcionālo uzdevumu, t.i., uzlabot ķermeņa siluetu vai izskatu vai, katrā ziņā, uzturēt ķermeņa veselību, otrkārt, to savstarpējo papildināmību un, treškārt, apstākli, ka bieži vien tās tiek iegādātas aptiekā.

56 Prasītāja neapstrīd šo pēdējo minēto līdzības faktoru, kas attiecas uz izplatīšanas kanāliem. Turpretim tā kritizē abus pārējos izmantotos līdzības faktorus, gan saistībā ar tiem specifisku vērtējumu, gan saistībā ar to, cik lielā mērā kopumā tie – kopā ar izplatīšanas kanālu faktoru – spēj liecināt par attiecīgo preču līdzību, it īpaši ņemot vērā atšķirības minēto preču raksturā, terapeitiskā indikācijā un lietošanas veidā.

57 Tādējādi, pirmkārt, prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā esot piedēvējusi pārāk lielu nozīmīgumu attiecīgo preču funkcionālajam uzdevumam, kurš turklāt esot ticis kļūdaini analizēts pārāk augstā abstrakcijas līmenī.

58 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka prasītāja neapstrīd pašu par sevi faktu, ka pārtikas, uzturlīdzekļu, diētiskajām un vitamīnu piedevām, uz kurām attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, un medicīniskiem nolūkiem paredzētiem krēmiem, kas aptverti ar agrāko preču zīmi, ir viens un tas mērķis – uzlabot ķermeņa siluetu vai izskatu vai, katrā ziņā, uzturēt ķermeņa veselību (apstrīdētā lēmuma 32. punkts).

59 Tālāk – ir jākonstatē, ka cilvēku veselības problēmu risināšana, kas ir plašāks jēdziens nekā šā sprieduma 58. punktā minētais nolūks, ir tikusi atzīta par kopējo mērķi vai funkcionālo uzdevumu, ko pamatoti var ņemt vērā saistībā ar 5. klasē ietilpstošo preču līdzību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 17. oktobris, *Armour Pharmaceutical*/ITSB – *Teva Pharmaceutical Industries* (“GALZIN”), T-483/04, EU:T:2006:323, 70. punkts, un 2014. gada 2. decembris, *Boehringer Ingelheim Pharma* /ITSB – *Nepentes Pharma* (“Momarid”), T-75/13, nav publicēts, EU:T:2014:1017, 58. un 59. punkts).

60 Var piebilst – pat ja pieņemtu, ka judikatūra, kas attiecas uz zāļu specifiskumu un to, ka izšķiroša nozīme ir piešķirama tam, lai tiktu ņemts vērā to konkrēts funkcionāls uzdevums, kuru pauž to terapeitiskā indikācija, un ko turklāt ir atgādinājusi Apelācijas padome (apstrīdētā lēmuma 28. punkts), ir piemērojama šajā lietā, kamēr prasītāja apgalvo, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces nav farmaceitiskie produkti, tā nevar atspēkot konstatējumu par to, kas starp attiecīgajām precēm pastāv vismaz vājas pakāpes līdzība, ciktāl pārējie līdzības faktori ir īstenojušies.

61 Ir taisnība, ka no minētās judikatūras izriet, ka, lai pareizi novērtētu medikamentu – kas ir ļoti plaša kategorija un kas ietver preces, kuras var atšķirties, – līdzību, ir jāņem vērā ārstniecības līdzekļa mērķis un tā specifiskais funkcionālais uzdevums, ko pauž tā terapeitiskā indikācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 15. decembris, *Novartis*/ITSB – *Sanochemia Pharmazeutika* (“TOLPOSAN”), T-331/09, EU:T:2010:520, 35.–37. punkts un tajos minētā judikatūra).

62 Tomēr ar atšķirību, kas attiecas uz preču terapeitisko indikāciju vai konkrēto funkcionālo uzdevumu, nepietiek, lai liegtu konstatēt to līdzību, un tā ļauj izdarīt pamatotu konstatējumu par vismaz vājas pakāpes līdzības pastāvēšanu, ja ir īstenojušies pārējie līdzības faktori (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 17. oktobris, “GALZIN”, T-483/04, EU:T:2006:323, 70. un 71. punkts; 2009. gada 11. novembris, *Bayer Healthcare*/ITSB – *Uriach-Aquilea OTC* (“CITRACAL”), T-277/08, nav publicēts, EU:T:2009:433, 44. un 45. punkts, un 2014. gada 2. decembris, “Momarid”, T-75/13, nav publicēts, EU:T:2014:1017, 66. punkts).

63 Tas tā ir vēl jo vairāk aplūkojamajā gadījumā, kurā Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu, ir uzskatījusi, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertajām precēm ir kopīgi vairāki specifiski funkcionālie uzdevumi.

64 Proti, vispirms Apelācijas padome pareizi ir norādījusi – un prasītāja pret to nav iebildusi –, ka ir parasts, ka betakarotīnu saturošās piedevas tiek uzņemtas pirms pakļaušanās saules starojuma iedarbībai, lai sagatavotu ādu, to pasargātu no ultravioletās gaismas izraisītas novecošanas un sekmētu veselīgu iedegumu – tādā pašā veidā, kā šajā pašā nolūkā tiek lietoti saules aizsargkrēmi (apstrīdētā lēmuma 32. punkts). Tādējādi tā būtībā ir konstatējusi, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertajām precēm ir kopīgs specifisks funkcionāls uzdevums, t.i., aizsargāt un padarīt glītāku ādu, kad tā pakļauta saules starojuma iedarbībai.

65 Turpinājumā Apelācijas padome ir norādījusi – un prasītājai nav izdevies to atspēkot –, ka patērētāji iegādājas noteiktus ar agrāko preču zīmi apzīmētus krēmus un noteiktas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētas vitamīnu piedevas, lai novērstu vai samazinātu celulītu (apstrīdētā lēmuma 32. punkts), un ka šajā ziņā šīm precēm ir viens un tas pats specifiskais mērķis.

66 Proti, prasītāja vienīgi apgalvo, ka tēze, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās vitamīnu piedevas varētu palīdzēt samazināt vai novērst ūdens aizturi un ka minētā aizture ir viens no galvenajiem celulīta cēloņiem, neatbilst patiesībai un nav pierādīta. Kā izriet no paša apstrīdētā lēmuma

teksta, Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka šis mērķis, kas tiek īstenots ar vitamīnu piedevu iegādi, ir vispārzināms fakts, kurš nav jāpierāda (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 16. februāris, *Antrax It/EUIPO – Vasco Group* (Radiatoru termosifoni), T-828/14 un T-829/14, EU:T:2017:87, 90. punkts un tajā minētā judikatūra), un ka tieši prasītājai tas ir jāatspēko, pierādot, ka Apelācijas padome ir nepareizi kvalificējusi šo faktu kā vispārzināmu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 7. decembris, *A. Loacker*/ITSB – *Editrice Quadratum* (“QUADRATUM”), T-42/09, nav publicēts, EU:T:2012:658, 73. punkts, un 2014. gada 23. janvāris, *Sunrider*/ITSB – *Nannerl* (“SUN FRESH”), T-221/12, nav publicēts, EU:T:2014:25, 77. punkts).

67 Taču konkrētajā gadījumā prasītāja vienīgi apstrīd nevis celulīta apkarošanas mērķi, kurš tiek īstenots ar noteiktām vitamīnu piedevām, pašu par sevi, bet gan to, ka minēto piedevu iedarbība uz ūdens aizturi un celulītu ir zinātniski pamatota, un turklāt nesniedz faktus, lai pamatotu šo apstrīdēšanu. Turklāt var norādīt, ka rakstos, kuri ņemti no veselības un labklājības jomā specializētām tīmekļvietnēm un kurus persona, kas iestājusies lietā, pievienojusi atbildes rakstam, tiek ieteikts uzņemt noteiktus vitamīnus, lai samazinātu celulītu, un tādējādi tie apliecina, ka vitamīnu piedevām var būt šāds mērķis. Pretēji tam, ko prasītāja norādījusi tiesas sēdē, šie raksti nav atzīstami par nepieņemamiem, jo šajā instancē tie tikuši iesniegti, lai apliecinātu tāda vispārzināma fakta patiesību, kuru ir ņēmis vērā *EUIPO* (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *LG Electronics* /ITSB, C-88/11 P, nav publicēts, EU:C:2011:727, 29. punkts).

68 Visbeidzot Apelācijas padome pamatoti norādīja, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām precēm, it īpaši vitamīnu piedevām, ir mērķis atjaunot vai saglabāt veselīgu izskatu un [ādas] toni padarīt spilgtu (apstrīdētā lēmuma 32. punkts) un ka ar agrāko preču zīmi aptverto krēmu mērķis ir samazināt vai novērst ādas kairinājumu, kā arī sarkanus pleķus un pūtītes, kas bojā lietotāja izskatu (apstrīdētā lēmuma 34. punkts), un līdz ar to attiecīgajām precēm ir šis kopīgais ādas kopšanas un skaistumkopšanas mērķis. Tādējādi pretēji tam, ko liek domāt prasītāja, secinājums par minēto mērķi ir ticis izdarīts, pamatojoties nevis vienīgi uz konstatējumu saistībā ar krēmiem, kas aptverti ar agrāko preču zīmi, bet gan pamatojoties uz konstatējumiem, kuri attiecas uz abiem to preču veidiem, kas aptvertas ar konfliktējošajām preču zīmēm. Turklāt pretēji tam, ko arī apgalvo prasītāja, tā kā konkrētajā gadījumā Apelācijas padome norādīja uz vairāku specifisku funkcionālo uzdevumu esamību – papildus šā sprieduma 58. punktā atgādinātajam vispārīgajam funkcionālajam uzdevumam –, katram no attiecīgajiem specifiskajiem funkcionālajiem uzdevumiem nav jāraksturo visu ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptverto preču kopums, lai tiktu konstatēta vismaz vājas pakāpes līdzība starp minētajām precēm un ar agrāko preču zīmi aptvertajām precēm. Tādējādi nav nozīmes apstāklim, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītie “ar uzturvielām bagātināti dzērieni izmantošanai diētā” nav paredzēti tam, lai samazinātu ādas kairinājumus.

69 Otrkārt, prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā esot uzskatījusi, ka attiecīgās preces ir savstarpēji papildinošas, lai gan vienas preces neesot nedz nepieciešamas, nedz svarīgas citu preču lietošanai, un esot piedēvējusi pārāk lielu nozīmīgumu šīs savstarpējās papildināmības vērtējumam visaptverošajā sajaukšanas iespējas analīzē (apstrīdētā lēmuma 33. un 91. punkts).

70 No judikatūras izriet, ka preces ir savstarpēji papildinošas, ja starp tām pastāv cieša saikne tādā ziņā, ka viena prece ir nepieciešama vai svarīga citas preces lietošanai, no kā izriet, ka patērētāji var uzskatīt, ka par šo preču ražošanu ir atbildīgs viens un tas pats uzņēmums (spriedumi, 2005. gada 1. marts, *Sergio Rossi*/ITSB – *Sissi Rossi* (“SISSI ROSSI”), T-169/03, EU:T:2005:72, 60. punkts, un 2009. gada 22. janvāris, “easyHotel”, T-316/07, EU:T:2009:14, 57. punkts).

71 Ir taisnība, ka, piemērojot šā sprieduma 70. punktā minēto savstarpējās papildināmības faktora definīciju, kas noteikta judikatūrā, ir jāsecina, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās pārtikas, uzturlīdzekļu un vitamīnu piedevas un ar agrāko preču zīmi aptvertie krēmi nav savstarpēji papildinoši tādā ziņā, ka vieni būtu nepieciešami vai svarīgi otru lietošanai.

72 Tomēr no šīs judikatūras arī izriet, ka, pat nesasniedzot šādu savstarpējās papildināmības pakāpi, apstāklis, ka preces var tikt izmantotas kopā, var tikt ņemts vērā, vērtējot minēto preču līdzību, ar precizējumu, ka šī kopējās izmantošanas iespēja tiek aplūkota nevis kā attiecīgo preču savstarpējās papildināmības apliecinājums, bet gan – vispārīgi – kā fakts, kurš liecina par līdzības faktoru saistībā ar konkrēto sabiedrības daļu vai arī kurš apstiprina līdzības faktoru saistībā ar preču funkcionālo uzdevumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 10. septembris, *Boston Scientific*/ITSB – *Terumo* (“CAPIO”), T-325/06, nav publicēts, EU:T:2008:338, 83.–85. punkts, un 2009. gada 15. decembris, “ TRUBION”, T-412/08, nav publicēts, EU:T:2009:507, 32. punkts).

73 Turklāt tieši saistībā ar saviem apsvērumiem par attiecīgo preču funkcionālo uzdevumu Apelācijas padome ir minējusi savstarpējo papildināmību starp noteiktām ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām vitamīnu piedevām un ar agrāko preču zīmi aptvertajiem saules aizsargkrēmiem (apstrīdētā lēmuma 32. punkts) un – saistībā ar savu konstatējumu par attiecīgo preču pārdošanu aptiekās – vispārīgi ir norādījusi uz iespējamo ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču savstarpējo papildināmību (apstrīdētā lēmuma 33. punkts).

74 No tā izriet, ka apstrīdētā lēmuma 91. punktā ietvertā norāde uz “preču savstarpējo papildināmību” tāpat ir jāsaprot šajā vispārīgajā nozīmē, proti, tādējādi, ka tā ir saistīta ar pārējiem izmantotajiem līdzības faktoriem vai pat veido atsauci uz šiem pārējiem faktoriem, nevis šā sprieduma 70. punktā atgādinātajā šaurajā nozīmē. Proti, ar minēto norādi sajaukšanas iespējas analīzes noslēguma daļā ir tikai pārņemti iepriekšēji vērtējumi attiecībā uz preču līdzību. Līdz ar to, lai gan ir nožēlojami, ka Apelācijas padome attiecībā uz šo jautājumu nav izmantojusi precīzāku terminoloģiju, tomēr tai nevar pārmest, ka tā būtu piedēvējusi pārāk lielu nozīmīgumu savstarpējas papildināmības kritērijam, to saprotot šaurā nozīmē, un ka tā – šī kritērija kļūdaina vērtējuma dēļ – būtu pieļāvusi kļūdu visaptverošajā sajaukšanas iespējas vērtējumā.

75 No iepriekš minētā izriet, ka Apelācijas padome kā uz attiecīgo preču līdzības faktoriem pamatoti norādīja uz to vispārīgo funkcionālo uzdevumu, kā arī vairākiem specifiskiem funkcionālajiem uzdevumiem, to iespējamo lietošanu kopā un to izplatīšanas kanālu identiskumu; šis pēdējais minētais faktors atbilst judikatūrai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 26. novembris, *Bionecs*/ITSB – *Fidia farmaceutici* (“BIONECS”), T-262/14, nav publicēts, EU:T:2015:888, 31. punkts), un turklāt prasītāja to nav apstrīdējusi (skat. šā sprieduma 56. punktu).

76 Treškārt, prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka no šiem faktoriem tā esot izsecinājusi ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču līdzības esamību, piešķirot pārāk lielu nozīmīgumu mērķim, uz kuru vērstas attiecīgās preces, un nepietiekami ņemot vērā atšķirību minēto preču raksturā un lietošanas veidā (apstrīdētā lēmuma 32. un 35. punkts).

77 Šajā ziņā vispirms ir jāuzsver, ka Apelācijas padome no visu šo līdzības faktoru kopuma ir izsecinājusi nevis attiecīgo preču augstas vai vidējas pakāpes līdzību, bet gan vismaz vājas pakāpes līdzību.

78 Turpinot ir jānorāda, ka atbilstoši judikatūrai, kas nodibināta šīs lietas apstākļiem līdzīgos apstākļos, kuriem ir raksturīgs kopējais preču funkcionālais uzdevums, kopīgās lietošanas iespēja un identiski izplatīšanas kanāli, ar šādiem līdzības faktoriem pietiek, lai konstatētu attiecīgo preču līdzību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 10. septembris, “CAPIO”, T-325/06, nav publicēts, EU:T:2008:338, 87. punkts; 2009. gada 15. decembris, “TRUBION”, T-412/08, nav publicēts, EU:T:2009:507, 32. punkts, un 2016. gada 28. septembris, *LLR-G 5/EUIPO – Glycan Finance* (“SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5”), T-539/15, nav publicēts, EU:T:2016:571, 32. punkts). Turklāt ir ticis atzīts, ka fakts, ka attiecīgo preču lietošanas veidi atšķiras, neliek apšaubīt šādu līdzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 17. novembris, *Biofarma*/ITSB – *Bausch & Lomb Pharmaceuticals* (“ALREX”), T-154/03, EU:T:2005:401, 50. punkts). Konkrēti, saistībā ar precēm, kas ir līdzīgas ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertajām precēm, kad runa bija par pārtikas piedevām un “ārstnieciskajām ziedēm”, kuras var tikt pielīdzinātas medicīniskiem nolūkiem paredzētiem krēmiem, Vispārējā tiesa nosprieda, ka minētās preces ir līdzīgas, neraugoties uz to, ka to lietošanas veids

atšķiras, jo ziedes tiek pielietotas uz ievainojumiem un brūcēm, savukārt pārtikas piedevas ir paredzētas iekšķīgai lietošanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 11. novembris, "CITRACAL", T-277/08, nav publicēts, EU:T:2009:433, 43.–45. punkts). Pretēji tam, ko prasītāja apgalvoja tiesas sēdē, minētā sprieduma nozīmīgumu konkrētā gadījuma novērtēšanai nemazina fakts, ka tas ticis pasludināts pirms 2012. gada 19. jūnija sprieduma *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, EU:C:2012:361) un turpmākās judikatūras. Proti, pēdējā minētajā spriedumā Tiesa ir pievērsusies jautājumam par prasību pietiekami un precīzi identificēt preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek pieprasīta aizsardzība, bet nav izteikusies par šo preču vai šo pakalpojumu līdzības vērtējuma kritērijiem.

79 Visbeidzot ir jāpiebilst, ka apgalvotā atšķirība ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču raksturā – jo ar agrāko preču zīmi aptvertās preces, ņemot vērā norādi "medicīniskiem nolūkiem paredzēti", tiekot pasniegtas kā farmaceitiskie produkti, savukārt ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces neesot farmaceitiskie produkti – nevar atspēkot iepriekš minētos apsvērumus par minēto preču līdzību. Proti, no 2008. gada 10. septembra sprieduma "CAPIO" (T-325/06, nav publicēts, EU:T:2008:338), 2009. gada 15. decembra sprieduma "TRUBION" (T-412/08, nav publicēts, EU:T:2009:507) un 2016. gada 28. septembra sprieduma "SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5" (T-539/15, nav publicēts, EU:T:2016:571), kas atgādināti iepriekš 78. punktā, izriet, ka attiecīgās preces ir atzītas par līdzīgām, neraugoties uz to atšķirīgo raksturu. Turklāt, lai gan ir taisnība, ka 2009. gada 11. novembra spriedumā "CITRACAL" (T-277/08, nav publicēts, EU:T:2009:433) konstatētā līdzība attiecās uz viena un tā paša rakstura precēm, proti, farmaceitiskiem produktiem, tomēr tā nebija kvalificēta kā "vismaz vājas pakāpes" līdzība, savukārt tieši šajā lietā šādu kvalifikāciju var attaisnot ar attiecīgo preču rakstura atšķirību – farmaceitiski produkti un nefarmaceitiski produkti.

80 No tā izriet, ka, lai gan Apelācijas padome ir kļūdaini kvalificējusi ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces kā farmaceitiskos produktus un nevajadzīgi uzsvērusi ar agrāko preču zīmi aptverto preču "aizvien farmaceitiskāku" raksturu, šādas kļūdas nevar likt apšaubīt Apelācijas padomes secinājumu par vismaz vājas pakāpes līdzību starp šīm precēm. Kā uzsvērusi persona, kas iestājusies lietā, tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka bieži vien noteiktas sastāvdaļas, kas norāda uz preču raksturu, it īpaši noteiktas aktīvās vielas, kas ietilpst pārtikas, uzturlīdzekļu un vitamīnu piedevās, kā arī krēmos, ir identiskas.

81 No visa iepriekš minētā izriet, ka Apelācijas padomei bija pamats secināt, ka starp precēm, kas ir aptvertas ar konfliktējošajām preču zīmēm, pastāv vismaz vājas pakāpes līdzība.

82 Līdz ar to Apelācijas padome arī pamatoti secināja sajaukšanas iespējas esamību.

83 Proti, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo atkarību starp vērā ņemamajiem faktoriem, tostarp starp preču zīmju līdzību un ar tām aptverto preču vai pakalpojumu līdzību. Tādējādi vāja līdzības pakāpe starp attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem var tikt kompensēta ar preču zīmju augstāku līdzības pakāpi, un otrādi (spriedumi, 1998. gada 29. septembris, *Canon*, C-39/97, EU:C:1998:442, 17. punkts, un 2006. gada 14. decembris, " VENADO" ar rāmi u.c., T-81/03, T-82/03 un T-103/03, EU:T:2006:397, 74. punkts).

84 Konkrētajā gadījumā Apelācijas padome pamatoti atgādināja, ka pat sabiedrībai, kas izrāda augstu uzmanības līmeni, tikai reti ir iespēja tieši salīdzināt dažādas preču zīmes un tai ir jāuzticas nepilnīgam attēlam, ko tā ir saglabājusi atmiņā (apstrīdētā lēmuma 82. punkts). Apelācijas padome arī norādīja – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, ka pacientu, kas veido daļu no konkrētās sabiedrības daļas, zināšanas nav tādas pašas kā profesionāļiem šajā jomā (apstrīdētā lēmuma 83. punkts). Turklāt Apelācijas padome pareizi konstatēja, ka, ņemot vērā sakritību starp reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējīgu vārdisko elementu un vienīgo vārdisko elementu, kas veido agrāko preču zīmi, t.i., "aurea", pastāv vismaz vidēja vizuāla līdzība (apstrīdētā lēmuma 63. punkts), vismaz vidēja vai pat augsta fonētiska līdzība (apstrīdētā lēmuma 68. punkts) un – patērētājiem, kas prot latīņu valodu un kas saprot, ka vārds "aurea" norāda uz "zeltu" vai "zeltījumu", – vismaz vāja konceptuāla līdzība (apstrīdētā lēmuma 73. punkts), turklāt šos vērtējumus prasītāja nav apstrīdējusi. Apelācijas padome

turklāt pamatoti uzsvēra, ka konkrētā sabiedrības daļa sastopas ar konfliktējošajām preču zīmēm “gan vizuāli, gan fonētiski”, un līdz ar to secināja, ka visaptverošajā sajaukšanas iespējas vērtējumā lielāks svars būtu jāpiešķir vizuālai un fonētiskai līdzībai (apstrīdētā lēmuma 87.–89. punkts). Visbeidzot tā norādīja – un tas arī nav apstrīdēts –, ka agrākajai preču zīmei piemīt normāla raksturīga atšķirtspēja (apstrīdētā lēmuma 78. punkts).

85 Līdz ar to Apelācijas padome, piemērojot šā sprieduma 83. punktā atgādināto judikatūru, apstrīdētā lēmuma 91. un 92. punktā pamatoti varēja konstatēt, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču līdzības pakāpi – vismaz vāju – kompensē vismaz vidējas pakāpes vizuālā līdzība un vismaz vidējas vai pat augstas pakāpes fonētiskā līdzība starp konfliktējošajiem apzīmējumiem, lai no tā secinātu, ka tādējādi ir pilnīgi iespējams, ka patērētāji asociēs savā starpā minētos apzīmējumus – ticot, ka runa ir par pakārtotām preču zīmēm, kas nāk no viena un tā paša uzņēmuma, – un ka tātad pastāv sajaukšanas iespēja (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 28. septembris, *Market Watch* /ITSB – *Ares Trading* (“Seroslim”), T-201/08, nav publicēts, EU:T:2010:408, 49. punkts).

86 *Ad abundantiam* no minētā izriet, ka, pat ja Apelācijas padome nebūtu pienācīgi labojusi apstrīdēto lēmumu, iebildums, ar kuru ir kritizēts apstrīdētā lēmuma 80. punkts, kas svītrots ar lēmumu par labojumu, varētu tikt noraidīts.

87 Ir jāatgādina, ka ar minēto iebildumu prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka apstrīdētā lēmuma 80. punktā tā esot kļūdaini apgalvojusi, ka attiecīgās preces ir identiskas, lai gan vairākos iepriekšējos punktos (apstrīdētā lēmuma 6., 31., 36. un 38. punkts) šī padome bija izdarījusi vienkāršu konstatējumu par minēto preču vismaz vājas pakāpes līdzību. Šāda fundamentāla kļūda sabojātu visu sajaukšanas iespējas vērtējumu, jo konstatējums par preču identiskumu nozīmētu, ka būtu jāpastāv būtiskai atšķirībai starp apzīmējumiem, lai novērstu sajaukšanas iespēju.

88 Tomēr, pat ja Apelācijas padome būtu kļūdaini secinājusi attiecīgo preču identiskuma esamību, kamēr no tās veiktā minēto preču salīdzinājuma izriet tikai vājas pakāpes līdzība, šāds kļūdains secinājums nesabojātu sajaukšanas iespējas vērtējumu. Proti, no iepriekš minētā izriet ne tikai tas, ka Apelācijas padome ir pamatoti uzskatījusi, ka starp attiecīgajām precēm pastāv vismaz vājas pakāpes līdzība (skat. šā sprieduma 81. punktu), bet arī tas, ka šāds konstatējums par preču līdzību tai ļāvis pamatoti secināt, ka konkrētajā gadījumā pastāv sajaukšanas iespēja (skat. šā sprieduma 85. punktu).

89 Līdz ar to šis iebildums, kas izvirzīts, lai atbalstītu prasības pamatu par Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, katrā ziņā ir noraidāms, un tātad ir jānoraida arī šis vienīgais prasītājas izvirzītais prasības pamats.

90 Tādēļ ir jānoraida arī prasība lietā T-724/18.

Par tiesāšanās izdevumiem

91 Atbilstoši Reglamenta 134. pantam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Atbilstoši šī paša reglamenta 135. panta 1. punktam, ja to prasa taisnīgums, Vispārējā tiesa var nolemt, ka lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, sedz savus tiesāšanās izdevumus pats, bet tikai daļēji atlīdzina pretējās puses tiesāšanās izdevumus vai pat vispār tiek atbrīvots no šā pienākuma.

92 Ir taisnība, ka izskatāmajā lietā nolēmums ir nelabvēlīgs prasītājai un ka gan *EUIPO*, gan persona, kas iestājusies lietā, ir lūguši piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

93 Tomēr prasītājai nebūtu bijis jāizvirza iebildums, kas vērsts pret apstrīdētā lēmuma 80. punktu, un noteikti argumenti, kas izvirzīti, lai pamatotu citus iebildumus, nedz arī būtu bijusi jāceļ prasība pret lēmumu par labojumu, ja Apelācijas padome būtu skaidrāk un rūpīgāk noformulējusi apstrīdētā lēmuma motīvu daļu. Šajos apstākļos ir jānospriež, ka prasītāja un *EUIPO* katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus.

94 Turklāt saskaņā ar Reglamenta 138. panta 3. punktu ir jānospriež, ka persona, kas iestājusies lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) Lietas T-724/18 un T-184/19 apvienot sprieduma taisīšanai.

2) Prasības noraidīt.

3) *Aurea Biolabs Pte Ltd*, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) un *Avizel SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

Gervasoni Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 28. maijā.

[Paraksti]